

ΗΛΕΚΤΡΑ

κατὰ γᾶς ἐνέπω γόους
οἷς αἰεὶ τὸ κατ' ἡμᾶρ
λείβομαι, κατὰ μὲν φίλαν
ὄνυχι τεμνομένα δέραν
χέρα τε κρᾶτ' ἔπι κούριμον
τιθεμένα θανάτῳ σῶι. 145

ἔ ἔ, δρύπτε κᾶρα· [μεσσιδ. β
οἶα δέ τις κύκνος ἀχέτας 151
ποταμίοις παρὰ χεύμασιν
πατέρα φίλτατον καλεῖ,
ὀλόμενον δολίοις βρόχων
ἔρκεσιν, ὡς σὲ τὸν ἄθλιον, 155
πάτερ, ἐγὼ κατακλαίομαι,

λουτρά πανύσταθ' ὕδρανάμενον χροῖ [ἀντ. β
κοίται ἐν οἰκτροτάτῳ θανάτῳ.

ἰὼ μοι (ἰὼ) μοι
πικρᾶς μὲν πελέκεως τομᾶς 160
σᾶς, πάτερ, πικρᾶς δ' ἔκ
Τροίας ὁδοῦ βουλᾶσ'·
οὐ μίτραισι γυνά σε
δέξατ' οὐδ' ἐπὶ στεφάνοις,
ξίφεσι δ' ἀμφιτόμοις λυγρὰν
Αἰγίσθου λώβαν θεμένα 165
δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν.